

Otvorena izložba „Dijanina deca“ posvećena najvećoj akciji spasavanja dece u Drugom svetskom ratu

## O ljudima koji su najtežim vremenima uspeali da budu ljudi

Više od 7.500 srpskih mališana, Dijana i njeni saradnici spasili su iz pakla sistema Jasenovačkih logora - istaknuto je na izložbi „Dijanina deca“, posvećenoj najvećoj akciji spasavanja dece u Drugom svetskom ratu, koja je predstavljena juče u u Velikoj galeriji Doma Vojske Srbije, a traje do 14. juna.

Autorka izložbe i istoimenog filma Slađana Zarić rekla je da se odlučila, zajedno sa Ministarstvom odbrane i RTS-om da napravi projekat, ne samo dokumentarni film već i izložbu. Ona se zahvalila prvenstveno Dijaninoj deci, spase-nim ljudima iz logora, koji su prisustvovali izložbi.

- Hteli smo da Dijanu približimo svakoj kući, svakoj đačkoj klupi, da bi se o njoj više govorilo. Priča o njoj je priča o ljudima koji su u najtežim vremenima uspeali da budu ljudi, što je nekada najteže. Ideja izložbe je



Spasila 7.500 srpske dece iz logora Jasenovac: Dijana Budisavljević



Autorka izložbe: Slađana Zarić

strebac. Tamo smo provodili crne dečije dane, spavali na zemlji po čoškovima, umirali, a oni su samo u drvenim kolicima prenosili leševe dečije - priča Galić.

Ministar odbrane Aleksandar Vulin istakao je da je čitav jedan mali grad, čiji je svaki stanovnik dete koje nije stiglo da poraste ubijeno.

Da podsetimo Dijana Budisavljević, Austrijanka udata za srpskog hirurga Julija Budisavljevića, spasila je od sigurne smrti više od 7.500 srpskih devojčica i dečaka iz koncentracionog logora Jasenovac u Nezavisnoj državi Hrvatskoj. U sistemu logora Jasenovac ubijeno je oko 20.000 srpske, jevrejske i romske dece.

U. Miletić

da personalizujemo celu priču, da više ne govorimo o broju stradalih u Jasenovcu, ni o transportnom listu ili transportnom broju 355, već da taj broj ima ime i sudbinu - naglasila je Zarić.

U logorima je ubijeno na različite načine 20 000 srpske, jevrejske i romske dece. Neka od njih su ostavljena da umru, druga su na najsvirepiji način ubijana na masovnim stratištima ili otrovana ciklonom b. Taj broj bi bio mnogo veći da nije bilo Dijane i njenih saradnika. Na žalost, ona je imala dozvolu da iz jasenovačkog pakla izvede samo srpsku decu, koja su ostala u životu zahvaljujući njoj. Jedan od njih Milan Počuča za Danas kaže da se samog logora Loborgrad ne seća.

- Samo jedna asocijacija u snu izazvala je mi je sećanje, ali kao i svi, potiskujem neprijatno, što je prirodno, i prvo čega se sjećam je oslobođenje Beograda 1944. Tako da sam bio Beogradin po tri puta,

drugi put na studijama i kasnije kao penzioner - priča Počuča. On kaže da se Dijane ne seća, ali da je kako kaže „pokojna mati u svojim seoskim slikama čuvala sliku Marije (vodila se pod tim imenom jer je bila katolkinja i prilikom sklapanja crkvenog braka, morala je da promeni ime, a tako se i predstavljala majkama) ali ja nisam bio siguran, jer sam bio mali, međutim način na koji je ona čuvala tu sliku, kao ikonu, siguran sam da je u pitanju ona“.

Mihajlo Galić, koji je boravio u KP domu Gradiška, Jasenovcu i Jastrebarskom, rođen je kao šesto dete, majka mu je streljana u Jasenovcu, kao i sestra od 12 godina, i kako kaže najžalosnije, i čedo od 6 meseci.

- Mi smo deca Dijanina i zahvaljujući njoj mi smo još uvek živi. Nas je majka ispratila sa suzama i srcem koje joj je drhtalo od tuge kada su nas odvojile ustaše i transportovali za Ja-

